

# Az ítélet jó híre



## SZOMBAT DÉLUTÁN

**E HETI TANULMÁNYUNK:** 3Mózes 16:16; Ezsdrás 7; Dániel 8; 9;  
Máté 3:13-17; Márk 15:38; Róma 5:6-9

*„Mindezt tegyétek meg, mert tudjátok az időt, eljött az óra, hogy az álomból felsejünk, mert most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívökké lettünk. Az éjszaka múltában, a nappal pedig elközelgett” (Róm 13:11-12, ÚRK).*

Évekkel ezelőtt a *National Geographic* magazin beszámolt egy erdőtűzről az Egyesült Államok Yellowstone Nemzeti Parkjában. A tűz után erdészek járták végig a terepet, hogy felmérjék a károkat. Az egyik erdész egy fa tövében egy valósággal hamuvá égett madarat talált. A hátborzongató látvány egészen felkavarta a férfit, aki egy bottal megpiszkálta a madarat.

Amikor hozzáért, három pici madárfióka szaladt ki a halott anyamadár szárnyai alól. A szerető anya a fenyegető veszély tudatában levitte a fiókait a fa tövébe és a szárnyai alá gyűjtötte őket. Elrepülhetett volna, hogy biztonságban legyen, de nem akarta magára hagyni a kicsinyeit. Beszédes kép ez a Krisztusban biztonságban lévő hívókról!

Krisztust Isten ítéletének tüze égette a Golgotán, és mindazok, akik benne vannak, örök biztonságra lelnek a szárnyai alatt. A kereszten úgy ítélték el Krisztust, mint egy bűnözőt, hogy mi majd a mennyei ország igaz polgárainak ítéltethessünk. Bűnözőként ítélték el, hogy mi elkerülhessük az örök halál pusztító tűzét – képletesen, de a szó legszorosabb értelmében is.

## A SZENTÉLY MEGTISZTÍTÁSA

Amint már láttuk, Krisztus visszatérése előtt meg kell történnie az ítéletnek. Az angyal hangosan kiáltja, hogy „*eljött az ő ítéletének órája*” (Jel 14:7). *Dániel próféta könyve* adja meg az ítélet kezdetének idejét.

**Olvassuk el Dán 8:14 versét! A szentély megtisztítására vonatkozóan milyen időrendi felsorolást találunk *Dániel próféta könyvében*?**

---



---

Minden zsidó pontosan értette a földi szentély megtisztításának a jelentőségét, ami a nagy engesztelési napon történt - ez az ítélet napja volt. Dániel ismerte a szentély megtisztításának és az ítéletnek a fogalmát, a kétezer-háromszáz nap azonban nem volt világos a számára.

**Olvassuk el Dán 8:27 és 9:21-22 verseit! Hogyan reagált Dániel a látomásra a kétezer-háromszáz napról, és mit mondott neki Isten?**

---



---

Dániel 8. fejezete végén a próféta elájul. Utána kijelenti: „*Álmélkodtam ezen a látomáson, és nem tudtam megérteni*” (Dán 8:27, ÚRK) - vagyis a kétezer-háromszáz napról szóló látomást (a többire ugyanis már megkapta a magyarázatot; lásd Dán 8:19-22). A következő rész, Dániel 9. fejezete feljegyzi: Gábrriel angyal Dánielhez megy, hogy elmagyarázza neki a kétezer-háromszáz éves próféciát. „*Dániel, most jöttem, hogy értelemre tanítsalak*” (Dán 9:22).

Dániel felettébb elcsodálkozik, amikor Gábrriel felfedi előtte a választ az imájára, ami sokkal nagyobb ívű, mint ahogy képzelhette. Gábrriel angyal végigvezette Dánielt a korszakokon, feltárta előtte az igazságot az eljövendő Messiásról, megadta szolgálata kezdetének és kegyetlen halálának pontos idejét. Ezek az események közvetlenül kapcsolódnak Dániel 8. fejezetében a szentély megtisztításához. Más szóval: elválaszthatatlanul kötődik Krisztus halálához az ítélet.

**Miért különösen fontos az, hogy Jézus halála (amire Dán 9:24-27 utal) közvetlenül kapcsolódik az ítélethez (Dán 8:14)? Milyen alapvető igazságra mutat rá ez?**

## A KÉTEZER-HÁROMSZÁZ NAP ÉS A VÉGIDŐ

Olvassuk el Dán 8:17, 19 és 26 verseit! Az angyal kijelentése szerint milyen időszakra vonatkozik Dániel 8. fejezetében a kétezer-háromszáz napról szóló látomás? Miért fontos ezt tisztán látni?

Vannak, akik szerint ez szó szerint kétezer-háromszáz napot jelent. Úgy vélik, hogy Dániel 8. fejezetében a kis szarv a szeleukida hadvezérre, Antiokhosz Epiphanészre (Kr. e. 216-164) vonatkozik, aki megtámadta Jeruzsálemet és megfertőztette a zsidók templomát, noha a kétezer-háromszáz nap nem is illik az ő idejéhez. Ez a magyarázat ráadásul ellentétben áll az angyal világos kijelentésével, miszerint a látomás „a távoli jövődőről szól” (Dán 8:26, RÚF). Antiokhosz bizonyosan nem a végidőben élt. Dániel 8. fejezetében Gábiel magyarázni kezdi a kétezer-háromszáz napos próféciát. Megnevezi, hogy a kos a Méd-Perzsa Birodalmat jelképezi, a kecskebak pedig Görögországot (Dán 8:20-21). A következő szereplőt, a kis szarvat ugyan nem azonosítja, eltérően a két előző hatalomtól, de ez nyilván Rómát jelképezi (Dán 8:9, 23-24). Ezek után mutatja be Rómának egy vallási-politikai szakaszát, amikor „földre veti az igazságot” (Róm 8:10-12, 25) és beleavatkozik Krisztus mennyei szolgálatának dolgaiba (Dán 8:10-12). A fejezet csúcspontja Dán 8:14 versében a szentély megtisztítása, ami Isten válasza a földi és vallási hatalmak provokációjára, arra, hogy bitorolni próbálták Isten hatalmát. Ez részét képezi annak, ahogy Isten megoldja a bűn problémáját. Gábiel kész elmagyarázni Isten prófétai időrendjét. Dániel 8. fejezetének végén világosan látjuk, hogy a próféta nem értette a látomásnak a kétezer-háromszáz napra vonatkozó részét (Dán 8:27). A korábbiakat, a kos, a kecskebakot és a kis szarvat érintő magyarázat már elhangzott, sőt az első kettőt név szerint is azonosította az angyal (Dán 8:20-21), de a szentély megtisztítására nem adott magyarázatot. Gábiel megjelenik Dániel 8. fejezetében, majd ismét feltűnik a 9. fejezetben. Ezt mondja a prófétának: „Amikor könyörögni kezdél, egy kijelentés hangzott el, és én azért jöttem, hogy elmondjam azt neked, mivel kedvel téged az Isten. Értsd meg a kijelentést, és értsd meg a látványt” (Dán 9:23, RÚF)! Milyen „látványt” vagy „látomást”? A következő részben látni fogjuk, hogy a kétezer-háromszáz napra vonatkozó rész, az előző látomás, Dániel 8. fejezetének egyetlen, még megmagyarázatlan szakasza lesz ez.

Gábiel azt mondja Dánielről, hogy „te kedves vagy Isten előtt” (ÚRK). Mit árul ez el a menny és a föld közötti bensőséges kapcsolatáról?

## AZ ANGYAL BESZÉDE DÁNIELHEZ

**Mire szólítja fel Dánielt az angyal Dán 9:23 versében? Miért fontos ez Dán 8:14 versében a szentély megtisztításának megértésével kapcsolatban?**

Az angyal egyértelműen utasította Dánielt: „*Gondold meg azért a szöveget, és értsd meg a látomást*” (Dán 9:23, ÚRK). Milyen szöveget és milyen látomást? Mivel Dániel 9. fejezetében nincs látomás, Gábiel angyal bizonyára a 8. fejezetben található látomásnak a még meg nem magyarázott részére utalt, amit a próféta nem értett - a kétezer-háromszáz napos prófécijára (Dán 8:27).

**Gábiel folytatja a magyarázatot Dán 9:24-27 szakaszában. Jézus életének és szolgálatának mely eseményeit említi?**

A prófécia első szakasza Isten népére, a zsidókra vonatkozik. „*Hetven hét szabatott a te népedre*” - a zsidó népre (Dán 9:24). A bibliai prófécijában egy prófétai nap egy valóságos évnek felel meg (4Móz 14:34; Ez 4:6). Amikor Dánielnél és a Jelenésekben szimbolikus képet látunk, általában az idői prófécia is szimbolikus. Úgy is meggyőződhetünk arról, hogy a prófécia év-nap elve érvényes itt, hogy Dániel prófécijában ezt alkalmazva minden esemény tökéletesen illeszkedik az idővonalon (lásd a holnapi részt). E szerint az elv szerint a hetven hét négyszázkilencven nappól áll, és mivel egy prófétai nap egy valós évet jelöl, a négyszázkilencven nap négyszázkilencven évet jelent.

Gábiel elmondja Dánielnek, hogy négyszázkilencven év „*van kiszabva*” (a *hátak* héber szó jelentése az, hogy „meghatároztatik”). Miből lett kiszabva? Csak az a másik idői prófécia jöhet itt szóba, amire a szöveg még utal: Dán 8:14 versében a kétezer-háromszáz nap. Ez a négyszázkilencven nap egy idői prófécia, ami közvetlenül kapcsolódik Dán 8:14 idői prófécijához, a 8. fejezet látomásának egyetlen, még meg nem magyarázott részéhez, ami ott az egyetlen idői prófécia. Tehát láthatjuk, Gábiel Dániel segítségére siet, hogy a próféta megérthesse, amit az előző fejezetben nem értett meg, a kétezer-háromszáz napot.

## „KIIRTATIK A MESSIÁS”

Gábrriel egy olyan eseménnyel kezdte a négyszázkilencven évről szóló próféciát, ami Dániel és a zsidó nép számára különösen fontos volt – a Jeruzsálem újjáépítéséről szóló paranccsal. Ugyan több rendeletet is kiadtak Jeruzsálemre vonatkozóan, de Ezsdrás 7. fejezetéből megtudjuk, hogy a Kr. e. 457-ben született rendelet nemcsak azt tette lehetővé a zsidóknak, hogy visszatérjenek őseik földjére, hanem vallási közösségüket is megerősíthették ott (Ezsd 7:13, 27). Fontos megjegyezni, hogy Artaxerxész Kr. e. 457 őszén adta ki a rendeletét, amittől számítva Dániel szerint hatvankilenc hétnek, vagyis 483 évnek kell eltelnie a Messiásig. A történelem idővonalán Kr. e. 457-től indulva így elérünk Kr. u. 27-ig. A Messiás szó azt jelenti, hogy „felkent”. Jézus Krisztus, a Messiás keresztsége Kr. u. 27-ben történt (lásd Mt 3:13-17). Dániel évszázadokkal korábban megjövendölte keresztségének pontos évét, azt az időt, amikor elkezd három és fél éven át tartó szolgálatát.

**Olvassuk el Dán 9:26 verse mellett Róm 5:6-9 szakaszát! Milyen fontos igazságot jelent ki itt az Ige?**

„A hatvankét hét elmúltával pedig kiirtják a Messiást, és senkije sem lesz” (Dán 9:26, ÚRK). A Messiás „kiirtatik”, vagyis keresztre feszítik, és egy angol fordításban a vers úgy végződik, hogy „de nem saját maga miatt”. Más szóval Krisztus halála a Golgota keresztyén nem miatta, hanem értünk történt. Ezért is írta Pál: „Az Isten pedig a mihozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt” (Róm 5:8).

Dán 9:27 versében azt olvassuk, hogy a hét, vagyis az utolsó hét év közepén Krisztus „véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak”. Az utolsó, a hetvenedik hét közepén, vagy Kr. u. 31-ben Krisztus a vérével erősítette meg az örök szövetséget, amikor meghalt a kereszten, és akkor megszűnt az áldozati rendszer minden prófétai jelentősége. Ezek a próféciák rámutatnak, hogy Kr. u. 31 tavaszán keresztre feszítik Krisztust, a Messiást, aminek következtében többé már nincs prófétai jelentősége az áldozati rendszernek. Ezek a jövendölések beteljesedtek a legapróbb részletekig. Krisztus a páska idején áldoztatott fel értünk, pontosan amikor a főpap megáldozta a páskabarányt.

**Olvassuk el Mt 3:15-16 és Mk 15:38 verseit, gondolva az előbbiekre! Hogyan támasztják alá ezek a versek Dán 9:24-27 szakaszának próféciáját?**

május 4.

1844

A kétezer-háromszáz éves prófécia első négyszázkilencven éve kimondottan az ókori zsidó népre és a Messiás eljövetelére mutat, míg az időszak fennmaradó része Isten népét (zsidókat és pogányokat), valamint a mennyei szentély megtisztítását és végezetül Krisztus második adventjét érinti. Az első négyszázkilencven év idején jött el először a Messiás. Ez az időszak Kr. u. 34-ben végződött. A kétezer-háromszázból kivonva négyszázkilencvenet ezernyolcszáztíz évet kapunk, ez az időszak Isten népére vonatkozik. Kr. u. 34-hez ha hozzáadunk 1801-et, 1844-hez jutunk.

A szentély megtisztítása, illetve az arra vonatkozó igazság helyreállítása, valamint a mennyben a végidei ítélet fényében tekintendő az, hogy Jel 14:6-7 verseiben Isten utoljára szólítja az egész emberiséget: fogadja el szeretetét, kegyelmét és éljen hűséges, engedelmes életet.

**Olvassuk el 3Móz 16:16 versét! Miért kellett megtisztítani a szentélyt? Milyen tanítás rejlik ebben az evangéliumot illetően?**

A nép bűnei és vétkei miatt meg kellett tisztítani a szentélyt, ami csak áldatok vérével történhetett. Hasonló a helyzet velünk is. Szükségünk van a Megváltóra, akinek az életét szimbolizálták a nagy engesztelési napon leölt állatok. Ez az egyetlen módja annak, hogy felmentést kapjunk az ítéletben.

**Olvassuk el 3Móz 23:26-29 verseit! Isten parancsa szerint mit kellett a népnek tennie a nagy engesztelési napon, ami az ítélet napja volt? Mit jelent ez számunkra ma?**

Az izraelitáknak meg kellett sanyargatniuk magukat. Ez a kifejezés azt jelzi, hogy meg kellett aláznunk magukat Isten előtt, megvizsgálva szívüket, megvallva bűneiket, megtérve és megtisztítást kérve, amíg a főpap a földi szentély megtisztítását végezte.

Dániel 7-9. és Jelenések 14. prófétai fejezetei különösen az ítélet órájának felkészülésre hívó, sürgető üzenetére fókuszálnak. 1844 óta az ítélet órájában élünk. Az első angyal kijelenti: „*eljött az ő ítéletének órája*” (Jel 14:7). Akkor hát hogyan „sanyargatjuk meg magunkat” ma?

## TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Íme egy gyors és könnyű módja Dán 9:24-27 szakaszában a hetven hétről szóló prófécia áttekintésének:

Az első a hetven hét (Dán 9:24).

A következő a hetven hétből a hét hét és hatvankét hét, vagyis hatvankilenc hét (Dán 9:25).

Utána következik az utolsó, a hetvenedik hét (Dán 9:27).

Végül pedig az utolsó hét kétszer három és fél éves szakaszra válik szét - „*a hét felén*” (Dán 9:27).

Tehát hetven hét, amit hatvankilenc hét és egy hét tesz ki, az utolsó hét pedig ketté lett osztva. Kr. u. 457-től kezdve egyszerű matematikai számítással elérünk 1844-ig.

Dániel 8. fejezetében azonban nem találjuk meg, hogy mikor kezdődött a kétezer-háromszáz nap. „*Kétezer-háromszáz estéig és reggelig, azután viszsza kapja a szent hely az igazságát*” (Dán 8:14, ÚRK).

Kétezer-háromszáz nap - honnan kezdve? Miért ne onnan számítanánk, amikor Dániel a látomást kapta, „*Belszár király uralkodásának harmadik esztendejében*” (Dán 8:1)? Mert így nem jön ki. Dániel 8. fejezetének látomása későbbi eseménnyel kezdődik, nem szerepel benne Babilon, mert Méd-Perziától Görögországon, valamint Rómán át az utolsó időig tart. Miért számítanánk egy, a látomásban szereplő eseményt, a szentély megtisztítását attól, Babilontól, ami nincs benne? A látomás csúcspontjának kezdő dátumát magában a Méd-Perzsa Birodalom idején kezdődő látomásban kell megtalálni, amitől kezdve ez a vég idejéig tartó időszak igen sok év.

Melyik évben kezdődik? Dániel 8. fejezete nem árulja el, csak a 9. fejezet.

### BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) A csoportban beszéljünk az evangélium és az ítélet közötti szoros kapcsolatról, ahogy ennek a próféciának a két részében láttuk! Miért olyan jó hír számunkra ez a kapcsolat? Miért oszlatja el a félelmet, amit sokan az ítélet gondolata hallatán éreznek?
- 2) Időzzünk még Dán 9:26 versében annál a résznél, hogy „*kiirtatik a Messiás*”! Miről van itt szó?
- 3) Olvassuk el újból 3Móz 16:16 és 23:26-29 verseit! Miért kellett megtisztítani a szentélyt (3Móz 16:16)? Mit kellett a népnek tennie akkor (3Móz 23:26-29)? Mit jelent ez számunkra ma?

## DÖMÖTÖR TIBOR: ÖRÖK KÉRDÉS

---

A kérdés mindig egy és ugyanaz:  
„Embertestvér, kinek a fia vagy?”

Kit ismersz el, mint szerető atyát?  
Kinek hordod földi ábrázatát?

Kinek szavát adja tovább hangod?  
Kitől kaptad neved, címed rangod?

Ki tart számon minden érzést benned?  
Kitől származik tested és lelked?

Kire hallgat gondolatod, agyad?  
Kinél érzed biztonságban magad?

Kit szolgál az életed munkája?  
Kinek van belőle haszna, kára?

Kitől nyerhetsz békességet, áldást?  
Ki bocsát meg bűnöket és bántást?

Kihez száll fel sóhajod és imád?  
Ki támaszt fel, ha majd halál vár rád?

Krisztusunkban van válaszunk adva:  
„Isten minden hívőnek az Atyja!”